GAZETA POŁUDNIOWO-PRUSKA.

Nro. 61.

w Szrodę dnia 30. Lipca Roku 1800.

z Berlina d. 24. Lipca.

Jaśnie Wielmożny Miniſter, Hrabia Schulenburg, powrocił z Halberstadtu, a JW. Generał, Hrabia Kuhnheim, z Pomeranii. JW. Miniſter Struenſee udał ſię do Schönebeck.

z Paryża d. 15. Lipca.

Wczorayſza uroczyſtość dnia 14. Lipca obchodzona była w naylepſzym porządku i wśrod wielkiey radości publiczney. Rano o godzinie 5 zaczęła głoſić tę uroczyſtość artylerya. O godzinie 8 dywizya woyſka wzięła z pałacu Miniſtra woiennego chorągwie armiow Rzpltey, które na plac Vendomme zanioſła, i utkwiła w około tego mieysca, gdzie kolumna departamentalna wyſtawioną bydź ma. O godzinie 9 założył tuteyſzy Prefekt kamień węgielny owey kolumny. W południe udał ſię Miniſter wewnętrznych intereſſow, Lucyan Buonaparte, z innemi Miniſtrami, radą narodową, i t. d. na plac Jedności, gdzie założono fundament do posągu narodowego. Potém udała ſię proceſsya do pałacu Inwalidow, gdzie znaydowali ſię także wszyscy Konſulowie. W kościele Marsowym grano ſymfonią, Miniſter wewnętrznych intereſſow miał mowę, po którey zakończeniu, pierwſzy Konſul odprawił rewią z Inwalidami. Pięciu z nich otrzymało medale. Proceſſya poszła nakoniec na pole marsowe, gdzie prezentowano pierwszemu Konſulowi chorągwie zdobyte przez armią rezerwową włoſką, i armią reńſką. Buonaparte odprawił potém rewią z tuteyszym garnizonem, i z częścią ſtraży narodowey. Około niego znaydowała ſię iego kompania przewodnikow, i oddział ſtraży konſulowſkiey, który tak bardzo wſławił ſię pod Marengo. Buonaparte przyimowany był wszędzie od wielkiey liczby zgromadzonego ludu, wśrod okrzykow: Niech żyie Rzplta! Niech żyie Buonaparte! Wieczorem naſtąpiły illuminacye i inne zabawy publiczne. Nigdy nie widziano większey wesołości i radości, iak w dniu wczorayszym. W kościele metropolitańſkim Panny Maryi śpiewano uroczyſtą wielką mszą na podziękowanie Bogu za nasze zwycięztwa, i na uproszenie pokoiu narodowi i kościołowi. Dziś odprawiało ſię w tym samym kościele nabożeńſtwo żałobne za generała Dessaix, Latoura d'Auvergne i innych obrońcow Rzpltey poległych na poboiowiſku.

Rząd Liguryiſkiey Rzplitey ieſt także tym ſposobem urządzony, iak w Cysalpinii i Piemoncie. Nadzwyczayna kommiſſya rządowa w Genui ſkłada ſię z 7 osob, i zaczęła dnia 2. t. m. swoie urzędowanie. Nadzwyczayny miniſter francuzkiey Rzplitey, generał Dejean miał przy tey okoliczności mowę: „Buonaparte (rzekł on) ogłoſił Genueńczykow za naywiernieyszych sprzymierzeńcow Francyi. Jeżeli nieprzyiaciel odrzuci tak upragniony pokoy, więc udać ſię należy do nowych uſiłowań." . . . „Także podczas inſtallowania Konsulty w Medyolanie miał nadzwyczayny miniſter francuzki, Petiet mowę, w którey zapewnił, iż Buonaparte potrafi utrzymać cysalpińſką Rzplitę. Gdy generał Dupont nadzwyczayny miniſter

francuzki kommiſſyą rządową w Turynie inſtallował, powiedział: „Pokoy ieſt bliſkim; nieprzyiaciel potrzebuie go; Francya pragnie go z uteſknieniem." . . .

Dziſieyszy la Clef du Cabinet mowi: „Pokoy nie zdaie ſię teraz bydź tak odległym, iak ſię zdawał bydź ieszcze przed kilku dniami. W krotce zaśpiewamy wśrod wesołey radości odę na pochwałę iego."

Zapewniaią, iż Paweł I. wzywał pretendenta, aby szukał innego schronienia dla ſiebie. Rozumiemy, iż uda ſię do Anglii. — Gdy spoſtrzegamy generała auſtryackiego Zach przechodzącego ſię spokoynie po ulicach Paryża z swoią szpadą, z swoiemi orderami, i w swoim uniformie, oraz przyimowanego wszędzie z naywiększą grzecznością, przypominamy sobie, iż Grouchy, Perignon, Dessaix i inni nie byli tak traktowani przez Auſtryakow i Anglikow.

Między niezliczonemi ofiarami, które padły w Neapolu pod krwawym nożem Junty, (sądu woiennego) znaydował ſię także między wielką liczbą xięży, Biſkup Natali, który publicznie powieszonym i na szyderſtwo ludu wyſtawionym zoſtał. Nowy Papież pisał zaraz do Króla Neapolitańſkiego, czyniąc mu naywiększe zarzuty, i zapytuiąc ſię, iakim prawem rozrządzać może bez dworu rzymſkiego życiem, godnością, dobrami i całemi zgromadzeniami duchownych? Król Neapolitańſki ſkładał całą winę na xięży będących członkami Junty, za których zdaniem czyniono to. Papież włożył potem klątwę nie tylko na duchownych konsyliarzow, lecz także i na 3 Biſkupow, którzy nieszczęśliwego Biſkupa Natali degradowali. Król potwierdził ten wyrok Papiezki.

z Medyolanu d. 28. Czerwca.

Roſtropność i umiarkowanie charakteryzuią dotychczas poſtępek Francuzow. Pewną ieſt rzeczą, iż Buonaparte wydał rozkazy wyraźne, aby ochraniano szczątki pomyślności tych pięknych krain.

Wśrod widoku woiennego panuiącego w Medyolanie, żadne miaſto w Europie nie ieſt spokoynieysze nad miaſto tuteysze.

Osoby przeznaczone do tymczasowego rządu zgromadzą ſię wkrotce, i rozpoczną swoie urzędowanie.

Generał Massena, który ranionym zoſtał w lewą nogę, przymuszonym był bawić ſię łożkiem w tych dniach. Z tym wszyſtkim czynność iego obrotow nie zmnieyszyła ſię tym bynaymniey. Nowe poſiłki przybyły z Helwecyi. Rozmaite dywizye iego armii maszeruią do Bergamo, i do granic auſtryackich. Wszyſtko przepowiada, iż Francuzi ubiegać ſię będą daley za swemi zwycięztwami, ieżeliby gabinet auſtryacki ociągać ſię miał podpisać pokoy.

z Medyolanu d. 30 Czerwca.

Oſtatnia kolumna armii auſtryackiey przechodziła dnia 25. przez Stradellę do swoich ſtanowiſk nad rzeką Mincio. Mowią, iż liczba woyſk, które tym traktatem przechodziły, wynoſi 30 do 35,000 ludzi. Do tey liczby nie wchodzą woyſka, które były w Genui, ſ których iedna część udała ſię lądem do Toſkanii, a druga morzem do Liworno. Większa część woyſk francuzkich rozłożyła ſię podłuż rzeki Oglio. Rząd tymczasowy Medyolańſki uchwalił wyſtawienie kolumny granitowey maiącey bydź poświęconey pamiątce Konsula Buonaparte.

z Turynu d. 28. Czerwca.

Woyſka krolewſkie złączone z armią auſtryacką, których liczba wynoſiła do 15,000, zoſtały natychmiaſt rozbroione po ogłoszeniu umowy zawartey między generałem Berthier i Melas. Bardzo mała liczba oficyerow poszła z Auſtryakami. Korpus artyleryi i regimenta prawie wszyſtkie wykonały przyſięgę wierności rządowi francuzkiemu, i posłuszeńſtwa naczelnikom iego armiow w Piemoncie. Użyte będą do utrzymywania spokoyności i dobrego porządku wewnątrz kraiu; mieć będą tych samych ofi-

cyerow, te same chorągwie, mundur, i przepisy karności iakie mieli dawniey.

z Rzymu d. 28. Czerwca.

Kommendant miasta tuteyszego wydał odezwę następuiącą z przyczyny bliskiego przybycia Oyca Świętego:

Rzymianie!

„Przyszedł moment upragniony, w którym Krol Jegomość oboyga Sycylii przywraca tron naywyższey głowie kościoła, oddaiąc iey stolicę i prowincye, które odwaga woysk iego potrafiła wydrzeć z rąk uzurpatorow. Oddałem iuż całą powagę polityczną waszemu rządzcy Piusowi VII. składaiąc ią w ręce trzech Kardynałow przysłanych tu tym końcem przez Jego Świątobliwość, i powierzona mi została dalsza kommenda nad iego woyskami, nietylko dla bronienia was przeciw wszelkiey napaści zewnętrzney; lecz także dla zachowania tuteyszey stolicy: Uczynił to Król Jegomość dla tego, aby poświęcona osoba Papieża była szanowana, sprawiedliwość zachowana, a lud żeby się cieszył spokoynością."

z Włoch d. 6. Lipca.

Pisma publiczne mowią, iż Król Sycylíyski przeniosł się z Palermu do Messyny, z przyczyny znacznych rozruchow, które w pierwszym mieście powstały. Także w Neapolu rada narodowa przeniosła się dla niespokoyności do Castelnuovo, ogłoszona w tym samym czasie amnestya zdawała się mieć związek z tymi zdarzeniami, które także, iak słychać, miały przyniewolić Królową do podroży.

z Lizbony d. 23. Czerwca.

Wiadomości z Szwabii i Włoch czynią tu wielkie wrażenie. Zaczynamy przekonywać się, iż Buonaparte nie prożno przyrzekł Francyi przywrocenie przez oręż pokoiu, i dwor Lizboński żałuie szczerze, iż zaniedbał sposobności opuszczenia koalicyi. Zapewniaią, iż Xiąże Rządca chwycił się sentymentow spokoynych, iuż to dla tego, iż lęka się, aby się nie został sam z Anglią, iuż dla tego, iż gabinet Londyński radził mu, żeby się przysposobił do zdarzeń. Wiemy dokładnie, iż doniosł Królowi hiszpańskiemu, że iego pośrednictwo byłoby dla niego przyiemnym.

z Frankfurtu d. 13. Lipca.

Wczoray zapadła krwawa potyczka pod Offenbach, która zaczęła się rano, i trwała aż do 5tey godziny po południu. Niemcy wkroczyli do Bergen, gdzie otoczyli, iak słychać, iednego generała legii cudzoziemskiey z 500 ludźmi, których w niewolą zabrali. Pod tą wsią attakował ich generał Collaud. Kula karabinowa odięła życie temu generałowi. Niemcy przybliżyli się pod miasto o wystrzał z armaty, lecz okropny ogień kartaczowy Francuzow przymusił ich do retyrady. Strata obustronna iest nadzwyczayna. Sami Francuzi maią mieć do 1500 rannych.

z Augszburga d. 12. Lipca.

Francuzi opanowali miasto Landshuth. Arcy-Xiąże Ferdynand rozstawił kilka batalionow przeznaczonych do obrony tego miasta, za mostem na rzece Iser. Francuzi uderzyli na te bataliony, przymusili iednę część do cofnienia się, a drugą zabrali w niewolą. Kawalerya francuzka ścigała uciekaiących, aż do samego miasta Landshutu, i toczyła potyczkę w ulicach.

Generał Moreau otrzymał doniesienie urzędowe, iż Cesarz potwierdził zawieszenie broni we Włoszech. Wątpić nie można, iż wkrotce nastąpi armistitium w Niemczech, na mocy którego Francuzi cofną się za rzekę Iser, a Austryacy za rzekę Inn. Zapewniaią, iż Francuzom ustąpiona będzie iedna z fortec dla bezpieczeństwa aż do pokoiu.

z Ratyzbony d. 10. Lipca.

Dziś dopełniono iuż warunkow zawieszenia broni. Ponieważ Francuzi na mocy iego posiadaią prawy brzeg Dunaiu, przeto generał francuzki Grenier wkroczył do

tuteyszego miasta w 600 piechoty i 300 kawaleryi. Most na Dunaiu iest podzielony, na środku iego stoią dwie francuzkie i dwie austryackie warty.

z Ratyzbony d. 14. Lipca.

Podług listow z Passawy, przechodził tam dnia 11. kuryer generała Kray, który powiedział, iż wiezie z sobą warunki zawieszenia broni zawartego między armią austryacką i francuzką w Niemczech. Dodaią, iż to zawieszenie broni skutkiem iest negocyacyow rozpoczętych przez Hrabiego Dietrichstein z generałem-naczelnikiem Moreau.

Niebezpieczeństwo coraz większe grozi naszemu miastu. Kolumna francuzka, która maszeruie do Ratyzbony, iest bardzo liczna, i iest tylko tu ztąd odległa półtory mili. Co moment przyprowadzaią tu ranionych. Woyska austryackie czynią naywiększy opor, lecz nieprzyiaciel przewyższa ich zawsze liczbą.

z Bamberga d. 16. Lipca.

Podiazd francuzki, który ukazał się w Nürnbergu, znaydował się onegday iuż w Rottenburgu. Zapewniaią, iż podczas bytności Francuzow w Nürnbergu widziano wielką liczbę oficyerow Pruskich w okolicach tego miasta.

Francuzcy xięża deportowani zostali się w Bawaryi, Szwabii i Brizgawii, chociaż Francuzi do tych kraiow weszli. Wielu z nich otrzymało nawet pozwolenie powrocenia do Francyi. Generał Lecourbe dowiedziawszy się, iż Arcybiskup Paryzki Juigne, taił się w pewnym domu prywatnym w Augszburgu, kazał mu oświadczyć, iż może okazywać się w publiczności bez obawy, i że francuzcy żołnierze nie zapominaią, iak wiele winni są tak szanownemu Prałatowi. Posłał nawet straż honorową, którą Arcybiskup Juigne nie chciał przyiąć.

z Bawaryi d. 16. Lipca.

Pewną iest rzeczą, iż między armiami w Niemczach zostało zawarte zawieszenie broni, które także do woysk pod Franfurtem rozciąga się, i dla tego iuż kuryer wyprawiony został do francuzkiey głowney kwatery w tamteyszych okolicach. Część Bawaryi leżąca między rzekami Inn i Iser iest neutralną, ponieważ Austryacy cofaią się za Inn, a Francuzi zostaią się na lewym brzegu Iseru.

z Bawaryi d. 17. Lipca.

Negocyacye względem zawieszenia broni trwały od dnia 11. aż do 15. wieczorem w Ansing 2 mile od Monachium, z strony Braunau. Generał-Maior, Hrabia Dietrichstein i francuzki generał brygardyi Lahorie, podpisali tę ugodę, którey treść iest następuiąca:

Art. I. Oręż ma spocząć i wszelkie nieprzyiacielskie kroki ustać między armiami Cesarza Jegomości, i iego sprzymierzeńcow, i armiami francuzkiey Rzpltey w Niemczech, Helwecyi, Tyrolu i Gryzonii. Wypowiedzenie zawieszenia broni poprzedzić musi 12stu dniami rozpoczęcie nieprzyiacielskich krokow. Art. II. Armia francuzka obsadzi kraie, począwszy od prawego brzegu Renu pod Balsers, ponad Gryzonią, aż do źródła rzeki Illeru; która całą dolinę obeymuie; linia demarkacyina ciągnie się potém przez Arlberg, aż do źródła Lechu, nad lewym brzegiem, aż do Reutti. Na lewym brzegu tey rzeki około Reutti aż do źródła rzeki Ammer, podłuż granicy Hrabstwa Werdenfels, na lewym brzegu rzeki Lousaz, do ieziora Kohel, około ieziora Tegarn do Gemünd, i do źródła Vils, na lewym brzegu tey rzeki do Wilsbiburg, na lewym brzegu rzeki Vils, aż do iey uyścia w Dunay, na prawym brzegu Dunaiu ciągnie się do Koehlheim do Altmühl i Pappenheim. Ztamtąd zmierza do Weissenburga, do uyścia rzeki Rednitz w Ren, i do Renu. Na lewym brzegu Menu między Dusseldorfem i Mogun-

cyą nie może linia demarkacyina daley iak do Nidy bydź prowadzoną. Art. III. Armia austryacka obsadzi niższy Engadyn. Linia demarkacyina armii francuzkiey zaczyna się od Balzers ciągnie się przez Kuryą, Tussis, Spligen, Chiawennę, aż do iezïora Comer, i okrąża także Lucienberg. Kray Gryzonii leżący między tą linią i Engadynem iest neutralnym. W formie rządu kraiu tego nie może bydź nic odmienionym. Art. IV. Fortece Ulm i Ingolstadt, ponieważ są obsadzone przez woyska austryackie, przeto zostaią się w tym stanie. Środki ich obrony nie mogą bydź powiększone, i nie mogą przeszkadzać ani wolney żegludze rzek, ani kommunikacyi rozciągaiącey się przez iey cyrkuł woienny, którego rozległość iest 2000 sążni w około fortecy. Tylko co 10 dni maią bydź opatrywane w żywność, a to w stosunku maiącey bydź oznaczoney konsumpcyi. Żywność ta nie może bydź brana z kraiow obsadzonych armią francuzką, lecz także i dowoz iey nie ma doznawać żadney przeszkody z strony tey armii. Art. V. VI. i VII. Ściąga się do dodatkow, zrucenia mostow, wolności handlu i t. d. Art. VIII. Część Rzeszy niemieckiey i Państw Cesarza Jegomości leżących między linią demarkacyiną armii francuzkiey, oddaie się pod szczególną opiekę poczciwości. Własność i forma rządu ma bydź wszędzie szanowaną, i nikt nie będzie pociągany do odpowiedzialności za usługi czynione armii austryackiey, za zdania polityczne, i czynne przyłożenie się do woyny. Art. IX. Między forpocztami armiow nie może bydź żadna kommunikacya. W Parsdorff dnia 15. Lipca 1800.

(podp.) Lahorie Generał brygardy.
Hrabia Dietrichstein Gen. Maior.

z Austryi d. 16. Lipca.

W Wiedniu ogłoszono dnia 11. t. m. następuiącą ważną odezwę:

„Postępek mieszkańcow tuteyszey stolicy bywał od niepamiętnych czasow dobrym, szlachetnym i statecznym. Był zawsze takowym w nayniebezpiecznieyszych epokach przeszłego i ninieyszego wieku. Cała Europa była świadkiem sławnego postępku poczciwych Austryakow w roku 1797., który nigdy z pamięci wygluzowanym nie będzie. Wrażenie, które nie dawno odmiana szczęścia woiennego w wszystkich umysłach uczyniła, iest skutkiem nieskażoney wierności i przywiązania ludu austryackiego do swego kochanego Monarchy, i zapewnia gorliwość, z iaką się i teraz starać będzie, wesprzeć środki zmierzaiące do ziednania słusznego i chlubnego pokoiu; który zawsze był przedmiotem życzenia naszego nayłaskawszego Cesarza."

„Baczność publiczna nie mogła nie poznać tego, iż ludzie słabego umysłu, oraz garstka źle myślących i czołgaiących się w ciemności osob starała się powiększyć klęski armiow cesarskich, i niebezpieczeństwa, które sobie z nich wnosiła, usiłowała zmyślać propozycye pokoiu, i osłabiać tym sposobem gorliwość w uzbroieniach woiennych, i zmnieyszać stateczność publiczności, która to stateczność dopiero przed trzema laty austryackiey Monarchii tak wiele sławy i korzyści ziednała."

„Urząd wkłada na niżey podpisanego ten obowiązek, aby przestrzegł publiczność o tych przewrotnych mędrkach, i wzbudzał w niey baczność na złośliwe pogłoski takowego gatunku. Stateczność tylko i opinia prowadzi do słuszney zgody, która nawet z samego nieprzyiaciela szacunek i zadziwienie wymusza; zwolnienie sił daie mu mało chlubnych wyobrażeń sposobu myślenia ludu bohatyrskiego sławnego od wiekow, i zaszczyconego wszystkiemi stopniami honorow."

„Nieodwłoczne usiłowania Cesarza zmierzały zawsze do pomyślności iego dobrego ludu. Jego stateczne męstwo przed batalia-

mi pod Ambergiem i Würzburgiem, oraz przed negocyacyą pokoiu w Leoben odwróciło od nas większe ieszcze niebezpieczeństwa. Ochraniał zawsze sumiennie krew swoich poddanych, a każde iego usiłowanie iest nam zaręczeniem, iż mogących bydź przyiętych warunkow nie byłby odrzucił, gdyby te w samey rzeczy przez naszych przeciwnikow były mu podane (iak to mylnie rozgłoszono.)"

„Wierny swoim prawidłom i swoiey miłości ku narodom powierzonym mu przez opatrzność, nie zaniedba on żadney przyiazney sposobności, którąby mogła doprowadzić do słusznego pokoiu, dla tego, aby wśród spokoyności zagoił rany woienne i szukał swego ukontentowania w wzrastaiącey szczęśliwości wiernych narodow." W Wiedniu dnia 10. Lipca 1800.

(podp.) Franciszek Hrabia Saurau.

z Wiednia d. 12. Lipca.

Dowiaduiemy się, iż generał Melas nie iest uwolnionym od kommendy, owszem posłano mu podchlebny list z oświadczeniem ukontentowania z powodu iego wielkiego męstwa okazanego w batalii pod Marengo: także doniesiono mu, iż Cesarz Jegomość spuszcza się na iego dalsze usługi. Generał Kray utrzyma się więc przy kommendzie armii niemieckiey. Feldmarszałek Hrabia Colloredo udał się wprawdzie do rzeczoney armii, lecz tylko końcem roztrząśnienia niektórych przypadkow niekarności. W Pradze i Ołomuncu odbywaią straż mieszczanie i studenci, ponieważ 18,000 ludzi składaiących korpus rezerwowy pomaszerowali z Czech i Morawii na pomoc generałowi Kray.

z Wiednia d. 19. Lipca.

(Raport nadworny.)

Dnia 9. i 12. nieprzyiacielskie Dywizye, których liczba wynosi do 15,000 ludzi, zgromadziły się pod generałami Lecourbe, Lavalle i Tarreau w Kempten i okolicach Bregenzu, inne zaś moene nieprzyiacielskie dywizye udały się do Rheinthal, maszeruiąc z Monachium, Landsberga i Memmingen. Woysko nieprzyiacielskie uderzyło dnia 11. z przewyższaiącą liczbą na oboz Austryacki stoiący pod Füssen. Stateczność i nadzwyczayne męstwo woysk, odparło kilka razy nieprzyiaciela, i tylko przewyższaiąca liczba nieprzyiacielska przyniewoliła Xiążęcia Reuss do cofnienia woysk do wąwozow pod Reutti. Generał Mercantin stoiący pod Immenstadt rozłożył się nad rzeką Gocht, a generał Grünn, który dnia 10. attakowany był przez nieprzyiaciela pod Schongau, Weilheim, Wotfradshausen i Holzkirchem, stanął przy wąwozach Leutasch i Scharnitz.

W stanowisku armii generała Kray nie zaszła żadna odmiana.

Generał Kray donosi dnia 15. o zawieszeniu broni z francuzkim generałem naczelnikiem Moreau, pod warunkiem 12dniowego wypowiedzenia.

Pisma publiczne z Drezna donoszą pod dniem 3. t. m., iż dwory: Rossyiski i Berliński nie będą dłużey patrzeć oboiętnym okiem na szerzenie się teraźnieysze Francuzow w Niemczech, i na zniszczenie lądu dla korzyści osobistey stosunkow morskich.

Buonaparte odieżdżaiąc z Medyolanu, zalecił tymczasowemu rządowi naywiększą rostropność i umiarkowanie, i powiedział mu, iż ieżeli sobie inaczey postępować będzie, tedy w przypadku iakowey odmiany szczęścia woiennego, nie będzie mogł zasłonić ich przed skutkami osobistych błędow i osobistey nierostropności.

z Madrytu d. 27. Czerwca.

Wybieranie podatkow nadzwyczaynych stało się przyczyną niespokoyności w niektórych prowincyach, a mianowicie w Estra-

madarze; lecz przyiemność rządu łagodzi nagle te poruszenia efemeryczne.

Miniftrowie hiszpańscy okazuią dotychczas naywiększą radość z pomyślności armiow francuzkich nad Dunaiem i we Włoszech. Podchlebiaią sobie, iż otrzymaią od Francyi w nadgrodę ofiar czynionych przez fiebie naylepszy kray we Włoszech dla Infanta Xiążęcia Parmeńfkiego.

Korsarze francuzcy są nader szczęśliwemi od nieiakiego czasu, i przyprowadzaią wiele zdobyczow do portow hiszpańfkich.

z Konstantynopola
d. 25. Czerwca.

Opuszczenie Egyptu przez Francuzow doznało nowych trudności. Zapewniaią, iż żądaniem było Francuzow, aby Kair, Alexandrya i przyległe okolice ogłoszone były iako niegodległe, lub zoftaiące pod protekcyą francuzką. Lecz Porta nie chce zezwolić na żadne żądania, i uchwalono iednozgodnie w Dywanie, wyflać do Jaffy trzecią armią fkładaiącą fię z samych Europeyczykow z nowym naczelnikiem. Armia Wielkiego Wezyra, która w początku wynofiła 150 tyfięcy ludzi, zmnieyszyła fię teraz do 20 tyfięcy, ponieważ Azyatycy żołnierze pouciekali. Także wszczęło fię powietrze w obozie Wielkiego Wezyra, które odięło życie iednemu z iego naylepszych generałow.

Rozmaite Wiadomości.

Głoszą, iż generał Melas chorym ieft na ranę, którą otrzymał w batalii pod Marengo. — Auftryacy opuścili Walteline, a francuzkie woyfka obsadziły ią. — Król Sardyńfki wraz z małżonką swoią uda fię do Loretu, gdzie fię znayduie ieszcze fioftra Cesarza rzymfkiego, Marya Anna, z fiedmiu zakonnicami. — Armia auftryacka we Włoszech fkłada fię ieszcze z 42,000 ludzi. — Generał Meerfeld spodziewany ieft w Wiedniu. Wielu spodziewa fię, iż użyty znowu będzie do negocyacyow pokoiu, które iuż raz był podpisał w Campo-Formio. — Podczas potyczki pod Landshut Arcy-Xiąże Ferdynand ledwo nie doftał fię w niewolą. — Do Spaa przyszły rozkazy, aby przysposobiono ftancye dla Konsulowy Buonaparte, generałow Murat, Marmont i innych wiele osob. To towarzyftwo używać będzie tamteyszych wod mineralnych. — Słychać, iż pewny wielki dwor ofiarował w samey rzeczy swoie pośrednictwo do pokoiu. — Lille albo Bruxellia maią bydź mieyscem negocyacyi pokoiu między Anglią i Francyą.

Do sprzedania. Jego Krolewfkiey Mości Regencya Południowo-Prufka w Poznaniu oznaymuie ninieyszym pismem, iż dobra niżey opisane Urodzonego Jana Nepumocena Mycielfkiego własne: 1) Jako to, maiętność Rawiczka w dyftrykcie Kościańfkim powiecie Krobfkim tał nad granicą Szląfką 1½ mili od Herrnstadt i 2 mile od Trachenberga leżąca, a w roku 1798 na 357051 tal. 13 dobr. gr. 8 fen. urzędownie otaxowana, fkładaiąca fię z miafta Rawicza i wfiow Sierakowa, Szymanowa, Polfkiey Grobli i Małłowa czyli Masseh. 2) Dobra Szkaradowo także w dyftrykcie Kościańfkim powiecie Krobfkim mila od miaft Szląfkich Mielicza i Sulau leżące, w roku 1798 na 107421 tal. 8 srebrnych groszy ½ fen. otaxowane, fkładaiące fię z wfiow Szkaradowa, Oftai i Jezior. 3) Połowa Maiętności Goftyńfkiey rownież w dyftrykcie Kościańfkim powiecie Krobfkim 4 mile od Rawicza i Leszna leżące, i w roku 1798 na 64272 tal. 4 dobr. gr. 1⅓ fen. otaxowana, fkładaiąca fię z połowy miafta Goftynia, części dobr Podrzecza, dobr całych Czaykowa i Bogufławkow, in via Executionis publicznie maią bydź odprzedane. Zapozywaią fię zatym wszyscy, ktorzy wspomnione dobra według posady ich kupić są zdolni i do zapłacenia ich są dość mocni, ninieyszym patentem subhaftacyinym, ktorego exemplarz ieden w izbie uftępney Regencyi tuteyszey, drugi na Regencyi Głogowfkiey a trzeci w powiatowey kommiffyi sprawiedliwości w Wschowie są wywieszone, aby na terminach licitacyi a mianowicie: 1) do subhaftacyi maiętności Rawickiey dnia 3 Liftopada r. b., dnia 5. Lutego 1801 i dnia 4. Maia 1801; 2) do subhaftacyi dobr Szkaradowa dnia 3. Liftopada r. b., dnia 5. Lutego 1801 i dnia 5. Maia 1801; 3) do subhaftacyi połowy maiętno-

ści Gostyńskiey dnia 3. Listopada r. b., dnia 5. Lutego i dnia 6. Maia 1801, ktore to ostatnie trzecie termina zawito są oznaczone przed konsyliarzem regencyi Düringem na Regencyi tuteyszey stawili się i oświadczenia swoie do protokułu uczynili, a więcey daiący na tych to ostatnich zawitych terminach maią się spodziewać, iż im wyżey opisane dobra, ieżeliby z osobliwszych iakich okoliczności prawnych inaczey koniecznie wypaść niemusiało, przyderzone zostaną i na poźnieysze korzystnieysze oświadczenia żaden iuż wzgląd nienastąpi. Zresztą akta detaxacyine można sobie będzie przeyrzeć każdego dnia w archiwum Regencyi tuteyszey, niemniey taxy zaś sądownie wygotowane są zawsze do zobaczenia na Regencyi tuteyszey, na Regencyi Głogowskiey i w powiatowey kommissyi sprawiedliwości w Wschowie. W Poznaniu dnia 19. Maia roku 1800.

JK. Mości Regencya Południowo-Pruska.

Citatio edictalis. Tuteysza Regencya zapozywa publicznie wszystkich tych, ktorzy do pozostałego maiątku po zmarłym w Gospodarzu, w amcie Pabianice, Urodz. Antonim Michalskim, i należącey do tego, w kreysie Piotrkowskim leżącey wsi szlacheckiey Gąski, iakiekolwiek pretensye mieć zamyślaią, mianowicie zaś: 1) Maryannę Pączelską z domu Urodz. Karśnicką; 2) Urodz. Lubiatowską wdowę; 3) Urodz. Gabryela Krzanowskiego; 4) Urodz. Trzcińskiego ekonoma, ktorych mieysce mieszkania nie iest wiadome, aby naydaley na wyznaczonym peremptorycznym terminie dnia 30. Augusti cur. z rana o godzinie 9. przed mianowanym deputatem regencyinym konsyliarzem Schultzem na Regencyi osobiście albo przez prawnych pełnomocnikow, na ktorych proponuią się im Justicyi kommissarze, iako to: krymiualni konsyliarze: Grimm, Skrzentwa, Mondro, assessor Lucas, ober-akcyzy konsyliarz Broecker, Justicyi burmistrz: Barnsdorff, Justicyi amtman Dierschlag, Justicyi kommissarze Rosdeitscher, Deetz i Nowag; stawili się, pretensye swoie zameldowali, i rzetelność ich zaświadczyli, w przeciwnym zaś przypadku spodziewać się maią, że z swoiemi pretensyami do sukcessyi, i do tego wszystkiego, coby po zaspokoieniu melduiących się wierzycielow z massy pozostać się mogło, prekludowanymi zostaną. W Kaliszu dnia 2. Maia roku 1800.

Krolewska Południowo-Pruska Regencya.

Aukcya. Rzeczy pozostałe Ursuli Lutomskiey, to iest: zegary, tabakierki, srebra, porcelana, szkło, cyna, miedź, mosiądz, żelastwo, bielizna, pościel, meble, sprzęty domowe, suknie, wozy, szory i portrety w terminie dnia 18. Sierpnia t. r. we dworze w Modliszewie w Gnieźnieńskim dystrykcie przez kommissyą niżey wyrażoną publicznie przez aukcyą za gotową zapłatę w grubey monecie maią bydź sprzedane, a ktorzy maią ochotę takowe rzeczy kupić mogą się w naznaczonem terminie w mieyscu rzeczonym Modliszewie stawić. W Gnieźnie dnia 23. Lipca roku 1800.

Krolewska Południowo-Pruska Krays Justyc Kommissya.

List gończy. Zostaiący dotąd w usługach Urodzonego Chełstowskiego we wsi Modła Xięża w amtcie ekonomicznym Konińskim dzierzawcy, parobek nazwiskiem Benedykt Dominiak poddał się w tym większe podeyźrzenie podpalenia iey, iż natychmiast po wybuchnieniu ognia ze wspomnionego folwarku Modła Xięża uciekł. Parobek ten ma lat 22 aż do 24, blisko 5 calow wysoki, brunatney twarzy, ciemno-czarniawych włosow, oczy ma siwe, i w mowieniu głos mocny; uciekaiąc miał na sobie białe płocienne spodnie i takąż koszulę, ciemno-szarawą suknią i kamzelkę, ktorą z sobą zabrał. Nakazuie się przeto wszystkim zwierzchnościom pod dozorem Kamery JK. Mci woienney i ekonomiczney zostaiącym; wszystkie zaś inne cywilne i woyskowe władze rekwiruią się ninieyszym pismem, ażeby na wspomnionego parobka Dominiaka iak naypilnieyszą miały baczność, tegoż w przypadku złapania natychmiast aresztowały i za powroceniem wyłożonych na to kosztow, podług przyłączyć się maiącey likwidacyi, do nayblizszey zwierzchności sądowey, dla dalszego onegoż transportu do Kalisza odesłały.

Drukował Deker i Kompania w Poznaniu.